

menty horjewscz, ton nesechze Krystuša jako teho praweho Pucza horjewscz, ale ſo jeho wobaracz.

Tehodla je to tajki Skutk, we fotrymz a pschi fotrymz Krystuš ſam je zylje hinajki, dyžli te Skutki, fotrež czinimy. Ja dawam chudym, ja ſlužu mojemu Blischemu, ja předuju, ja ſo dam Słowa dla Smereč cziwilowac̄, ſchitke tajke Skutki, hac̄ runje ſwjateho Ducha k Pomoznicej masch, nejſu tola tak wele, hac̄ Krystuš a jeho Czerpenje a Wumrecze. Tehodla nedyrbimy a nemožemy je tejj ſa žadyn Pucz wudawacz, po fotrymz my k Wotzej a fwjecznemu Ziwenju bvhmy pschindz moli.

Alle tudy treba neje, dſjeje wot teje Wježy ryczec̄. Pschetož ton Knes ſjewi ſam a poſaze, czohodla won to prajit je: Ja ſy m ton Pucz ſam. Nichto neſchindze k Wotzej, ſiba psches me. K Wotzej pschindz nemože niczo druhe rjefacz, hac̄ nadneho Boha mijec̄, wot Rjechow wumozheny a we wjecnym Ziwenju bvc̄. Ktemu, džesche won, nemozecze w̄ nidy pschindz psches wasche Skutki aby Sswjatosz, psches me ſameho dyrbicze w̄ ktemu pschindz, to je, jeno lutzy psches to, ſo ja k Wotzej du, czerpju a wumru. Laječe, tak pjeknje a reuſe wopishe nam ton Knes tuton Artifel nascheje Wjery, fotryž rjeka: Jen o psches Wjeru do Krystuša budzemymy prawi a ſbožni.

To ſo hischeče derje ſejndze, ſo won praji: Nichto neſchindze k Wotzej, ſiba psches me. Alle to je potom czim wjazy, dyž dale praji: Dy byſchcze w̄ me ſinali, da byſchcze tejj mojeho Wotza ſinali. Pschetož ſtymi Słowami ze won wopofasacz, ſo ſchtuz Krystuša nim a by neſnaje, ſo ton tejj Boha mijec̄ ani ſnac̄ nemože. Schak tola ſchizy Bohanjo wot Boha rycza. Schizy Turkojo a Zidzi, haj

tejj eži Podjanszv wele wot Boha powedaju. Słowa moža woni derje mijec̄, ale tudy ſteji to Wotſudzenie: Snajesch ty Krystuša, da ſnajesch ty tejj Boha. Neſnajeſch ty Krystuša, da neſnajesch ty tejj Boha.

Haj, prajisch ty, nerjeka to Boha ſnac̄, dyž Turkojo a Zidzi powedaju, ſak je Boh Nebesja a Semju ſniczeho ſtworil; ſak je ſhadamom a ſyvu we Paradisu ſslub ſzinił, a ſak won te Israelske Džeczi ſEgyp- towſkeje wuwedi je? Neje da to ſcho wjerno? Haj! Wjerno to je. Boh je to czinił, a žadyn tajki Pschiboh, fajfichz eži Bohanjo maju, ale ton prawy a wjecný Boh. Ty pak czin, ſchtož ty zesch, tudy ſteji ſjawnje: Snajesch ty Krystuša, da ſnajesch ty tejj Boha. Neſnajeschli pak ty Krystuša, da tejj Boha neſnajesch. Ty ſaprjesch Boha, a newjerisch do Boha, a to tehodla, dokelz ton Knes borsy na to kPhilippej džesche: Philippe, newjerisch ty, ſo ja ſy m we Wotzu, a Wotz je wemni?

Na tajke Waschnje pschindze ton Knes tudy ſaſo na tu Wiczbu, wot fotrejež won predy ryczał a prajit bje: Wjericzeli w̄ do Boha, da tejj domne wjericze. Pschetož to hinak neje, ton Główec Jeſus Krystuš je Boh, a Boh je Jeſus Krystuš. Schtuž tehodla teho ſsyna neſnaje, ani horjenewosme, ton nech poweda, nech wje, nech ryczi wot Boha, ſchtož ze, da to žane prawe Wedženje neje.

Tehodla praji won dale kPhilippej: Tak do kbo ſy vola me byl, a me neſnajesch? kPhilippe, ſchtuž me widzi, ton widzi Wotza. Dale: Me ſtyschiſch ryczo, a ja tola neſycz; ale ton Wotz. A te Skutki, fotrež ja cziniu, te czini Wotz. Schitko romadžje dže na to, ſo bvhmy Krystuša ſa praweho wjecnego Boha ſpoſnali a horjewſali, a ſo teho Gjervenja a Wa-